

Sygn. akt IV KK 290/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2019 r.,

sprawy **G. M.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 12 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 6 lipca 2018 r., sygn. akt II Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w R.

z dnia 4 grudnia 2017r., sygn. akt II K [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Wniesiona przez obrońcę skazanego G. M. kasacja jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a powody jej wniesienia określa przepis art. 523 k.p.k. Wzruszenie prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego w trybie kasacji możliwe jest jedynie w wypadku stwierdzenia rażącego naruszenia prawa materialnego lub procesowego, jeśli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, bądź zaistnienia uchybienia o jakim mowa w art. 439 k.p.k.

Na wstępie należy stwierdzić, że postępowanie sądowe w niniejszej sprawie nie jest obarczone ani uchybieniami określonymi w art. 439 k.p.k., ani też innymi, które należałoby zakwalifikować jako rażące naruszenie prawa mogące mieć

istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku (przekonywująco w tym zakresie wywodzi oskarżyciel publiczny w pisemnej odpowiedzi na tę kasację).

Zarzuty podniesione przez obrońcę w kasacji, pod pozorem zarzucenia nieprawidłowości w zakresie sporządzonego przez Sąd Okręgowy w R. uzasadnienia wyroku i dokonanej przez ten Sąd kontroli odwoławczej, stanowią powtórzenie apelacji i dalszą polemikę z twierdzeniami Sądu, na temat prawidłowości poczynionych ustaleń faktycznych. Tymczasem podkreślić należy, że zarzuty podniesione w kasacji pod adresem orzeczenia sądu I instancji podlegają rozważeniu przez sąd kasacyjny tylko w takim zakresie, w jakim jest to nieodzowne dla należytego rozpoznania zarzutów stawianych orzeczeniu sądu odwoławczego. Rolą Sądu Najwyższego, jako sądu kasacyjnego, nie jest bowiem ponowne „dublujące” kontrolę apelacyjną – rozpoznawanie zarzutów stawianych przez skarżącego orzeczeniu sądu I instancji. Stwierdzenie ich zasadności ma znaczenie wyłącznie jako racja ewentualnego stwierdzenia zasadności i uwzględnienia zarzutu odniesionego do zaskarżonego kasacją orzeczenia sądu odwoławczego.

Wbrew rozbudowanym twierdzeniom Autora kasacji, Sąd Okręgowy w R. przeprowadził kontrolę instancyjną w sposób właściwy. Pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku tego Sądu zawiera powody rozstrzygnięcia oraz argumentację, wyjaśniającą w sposób logiczny i rzeczowy, dlaczego nie podzielił zarzutów i wniosków zawartych w apelacji obrońcy, nie uchybiając wymogom określonym w art. 433 § 2 k.p.k., a zarazem realizując wymagania przewidziane w art. 457 § 3 k.p.k. (por. s. 5 – 9 pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 6 lipca 2018 r., sygn. akt II Ka [...]).

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. postanowił jak na wstępie.

[aw]